

Sygn. akt V Ca 689/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSA w SO Adam Simoni (spr.)
Sędzia:	SSO Magdalena Kocój
Sędzia:	SSA w SO Wojciech Misiuda
Protokolant:	st. sekr. sąd. Edyta Rak

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.
przeciwko M. P.
o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej
od wyroku Sądu Rejonowego w Leżajsku

z dnia 3 stycznia 2018 r., sygn. akt I C 146/17

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Leżajsku z dnia 4 września 2017 r., sygn. akt I C 146/17 wydany w stosunku do pozwanej M. P. i powództwo w tym zakresie oddala,
- zasądza od powoda na rzecz pozwanej M. P. kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

SSO Magdalena Kocój SSA w SO Adam Simoni SSA w SO Wojciech Misiuda

Sygn.akt VCa 698/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 stycznia 2018 r., sygn. akt I C 146/17 Sąd Rejonowy w Leżajsku po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wytoczonego przeciwko M. P. o zapłatę na skutek sprzeciwu pozwanej od wyroku zaocznego wydanego w stosunku do M. P. z dnia 4 września 2017 roku zasądającego solidarnie od pozwanych K. P. i M. P. na rzecz strony powodowej kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 24 marca 2017 r, oraz koszty procesu w kwocie 4617 zł, utrzymał w całości wyrok zaoczny z dnia 4 września 2017 roku.

Motywy jakimi kierował się Sąd Rejonowy zawarte są w uzasadnieniu wyroku/ k.121-123/, a wynika z nich, że w dniu 28 października 2008 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. udzielił Firmie (...) S.C. z siedzibą w G. reprezentowanej przez wspólników K. P. i M. P. pożyczki w kwocie 50000 zł z terminem spłaty do dnia 24 października 2009 r.

Umową przelewu z dnia 9 grudnia 2011 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zbył na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą mu wobec K. P. i M. P. w kwocie 55969,96 zł.

W dniu 21 listopada 2016 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył wierzytelność przysługującą (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w stosunku do K. P. i M. P. w kwocie 51 730,61 zł wraz z odsetkami.

W 2010 roku przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi Północ w W. A. P. toczyło się postępowanie egzekucyjne KM 2219/10 z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w oparciu o klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem w sprawie I Co 251/10 przez Sąd Rejonowy w Leżajsku.

W 2011 roku toczyło się postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Leżajsku J. P. Km 317/11 z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w oparciu o klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem w sprawie I Co 251/10 przez Sąd Rejonowy w Leżajsku.

W 2017 roku toczyło się postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Lesku P. K. z wniosku wierzyciela roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w oparciu o klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem w sprawie I Co 231/16 i I Co 119/17 przez Sąd Rejonowy w Leżajsku oraz w sprawie VI Nc-e 1867743/13. Postępowanie to dotyczyło nakazu zapłaty z dnia 29 października 2013 roku w sprawie VI Nc-e 1867743/13 i nadanie mu klauzuli wykonalności na nowego wierzyciela.

Po poczynieniu powyższych ustaleń przyjął Sąd Rejonowy, iż powód wykazał, że na skutek dwóch kolejno po sobie następujących umów cesji wierzytelności stał się właścicielem wierzytelności w kwocie 51 730,61 zł wraz z odsetkami. Niewątpliwie zatem roszczenie o kwotę 20000 zł mieści się w zakresie nabytej wierzytelności, nawet przy uwzględnieniu kwoty zasądzonej nakazem zapłaty VI Nc-e 1867743/13. Pozwana w toku postępowania nie przedstawiła żadnego dowodu z którego wynikałoby iż nakaz zapłaty opiewał na wyższą kwotę niż ta wskazana w odpowiedzi na sprzeciw czyli 5099,99 zł.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem bankowy tytuł egzekucyjny nie ma mocy wiążącej orzeczenia sądowego ani nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej. Wobec tego, mimo że po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności tytuł taki pozwala na egzekwowanie świadczeń w nim wymienionych, w istocie dotyczy on roszczeń stale jeszcze dochodzonych w tym sensie, że nie zostały one osądzone. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 lipca 2014 roku ACA 116/14, LEX nr 1504391)

Sposób dochodzenia wierzytelności nabytej na podstawie cesji leży w gestii wyboru nowego wierzyciela, który w sytuacji, gdy ma możliwość skorzystania z kilku możliwości, dokonuje wyboru, z której drogi skorzysta. Jak wynika z jednoznacznego w tym zakresie stanowiska Sądu Najwyższego, na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności może być prowadzona egzekucja tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby (por. postanowienie SN z dnia 4 marca 2009 r., IV CSK 422/08, OSNC-ZD 2010 Nr 2, poz. 36; uchwała SN z dnia 16 marca 2006 r., III CZP 4/06, Biul. SN 2006 Nr 3, poz. 7; uchwała SN z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC 2005 Nr 6 poz. 98). Tym samym, na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego może być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku, po nadaniu na jego rzecz sądowej klauzuli wykonalności (por. wyrok SN z dnia 21 września 2005 r., V CK 152/05, niepubl.). (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2011 roku, V CSK 312/10, LEX nr 864023)

W niniejszej sprawie nabywcą wierzytelności nie był bank lecz fundusz sekurytyzacyjny. Wprawdzie w doktrynie i judykaturze wskazano, iż fundusze sekurytyzacyjne prowadzą zbliżoną działalność do działalności bankowej (por.

uchwała SN z dnia 7 października 2009 r., III CZP 65/09), nie oznacza to jednak, że pozwala to na uzyskanie przez fundusz sekurytyzacyjny klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c., gdy tytułem egzekucyjnym jest bankowy tytuł egzekucyjny. Miał więc powód możliwość dochodzenia roszczenia w trybie procesu o zapłatę, z uwagi na niezwrócenie udzielonej pożyczki.

Te wszystkie okoliczności powodują, że sprzeciw pozwanej był niezasadny i dlatego Sąd Rejonowy na podstawie art. 347 k.p.c. utrzymał zaskarżony wyrok w stosunku do M. P..

Apelację od powyższego wyroku złożyli obydwaj pozwanym /k. 125/, przy czym prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Leżajsku z dnia 1 sierpnia 2018 r /k.137/ apelacja pozwanego K. P. została odrzucona.

Apelacja pozwanej M. P. wnosząc o uchylenie wyroku podnosi zarzut przedawnienia roszczenia na podstawie art. 118 kc.

W odpowiedzi na apelację /k144-145/ strona powodowa wносиła o jej oddalenie, wywodząc, że podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia jest spóźniony, skoro można go było podnieść w sprzeciwie od wyroku zaocznego, czego pozwana nie uczyniła.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje ;

Apelacja jest zasadna , a to z racji trafności podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia.

Wbrew twierdzeniom strony powodowej zawartej w odpowiedzi na apelację zarzut przedawnienia roszczenia majątkowego pozwana może zgłosić w postępowaniu apelacyjnym (v.uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 19 sierpnia 2004 r., sygn. akt V CK 38/2004, Przegląd Sądowy 2005/10 str. 130). Żaden przepis prawa materialnego dotyczący przedawnienia roszczeń, ani też przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie uzależniają skuteczności tego zarzutu od jego zgłoszenia w określonym stadium postępowania. Przyjmuje się zatem, że zarzut przedawnienia roszczenia majątkowego jest zarzutem opartym na przepisach prawa materialnego, który pozwany może zgłosić nie tylko w toku całego postępowania przed sądem pierwszej instancji, ale również w postępowaniu apelacyjnym (orzeczenie SN z 13 lutego 1936 r., sygn. akt C II 2283/35, OSP 1936 r. poz. 727).

W niniejszej sprawie pozew wniesiony został w dniu 28 marca 2017 r., a roszczenie powoda stało się wymagalne najpóźniej z chwilą wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 30.03.2010 r. /k.26/,któremu Sąd Rejonowy w Leżajsku w sprawie I Co 251/10 postanowieniem z dnia 21 czerwca 2010 r. nadał klauzulę wykonalności / k.27/, a zatem roszczenie zgłoszone w pozwie było niewątpliwie przedawnione, albowiem w niniejszej sprawie tej należy stosować trzyletni termin przedawnienia wynikający z art. 118 KC.

Jak wynika z jednoznacznego w tym zakresie stanowiska Sądu Najwyższego, na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności może być prowadzona egzekucja tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby (por. postanowienie SN z dnia 4 marca 2009 r., IV CSK 422/08, OSNC-ZD 2010 Nr 2, poz. 36; uchwała SN z dnia 16 marca 2006 r., III CZP 4/06, Biul. SN 2006 Nr 3, poz. 7; uchwała SN z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC 2005 Nr 6 poz. 98). Tym samym, na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego może być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku, po nadaniu na jego rzecz sądowej klauzuli wykonalności (por. wyrok SN z dnia 21 września 2005 r., V CK 152/05, niepubl.). (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2011 roku, V CSK 312/10, LEX nr 864023)

Sąd Okręgowy podziela pogląd prawny wyrażony w uchwale SN z dnia 19.02.2015r. sygn. akt III CZ P 103/14 zgodnie z którą umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – Banku prowadzącego egzekucję na podstawie bte zaopatrzonego klauzulą wykonalności – niweczy skutki przerwy przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. Podobnie w uchwale z dnia 29.06.2016r. sygn. akt III CZP 29/16 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, który Sąd Okręgowy w pełni aprobuje, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowanej wszczęciem postępowania egzekucyjnego

na podstawie bte zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 kpc). Strona powodowa nie obaliła podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia i nie wykazała aby doszło do przerwania biegu przedawnienia , czy też nowacji zobowiązania. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby w terminie 3 lat od daty wymagalności zobowiązania, oznaczonej zgodnie z art. 120 § 1 k.c., nastąpiły zdarzenia prowadzące do przerwania biegu przedawnienia. Skoro podniesiony przez apelującą zarzut przedawnienia okazał się skuteczny, to zaskarżony wyrok podlegał zmianie poprzez oddalenie powództwa na podstawie art. 386 § 1 kpc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego uzasadnia treść art. 98 § 1 kpc w zw. art. 108 § 1 kpc

SSA w SO Adam Simoni SSA w SO Wojciech Misiuda SSO Magdalena Kocój